

॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥

श्रौतस्मृतिविरुद्धात् स्मृतयो न गुणान हरेः ।
निषेद्धुः शक्युर्वेदा नित्यस्वान्मानमुत्तम ॥ १ ॥

देवतावचनानामपि वदन्तीत्यादिकं वचः ।
नायुक्तवादनसन्नेव कारणं दृश्यते क्वचित् ॥ २ ॥

असंजीवप्रधानादिशब्दा ब्रह्मैव नापरम ।
वदन्ति कारणत्वेन क्वापि पूर्णगुणो हरिः ॥ ३ ॥

स्वातंत्र्यात् सर्वकर्तृस्वान्नायुक्तं तद्ब्रह्मदेष्टुतिः ।
ब्राह्मिण्युक्त्या सर्वसमयानामयुक्तितः ॥ ४ ॥

न तद्विरुद्धाद्यचनं वैदिकं शक्यतां ब्रजेत ।
आकाशादिसमस्तं च तज्जं तेनैव लीयते ॥ ५ ॥

सोऽनुत्पत्तिलयः कर्ता जीवस्तद्वशगः सदा ।
सदाभासो हरिः सर्वरूपेषुपि समः सदा ॥ ६ ॥

मुख्यप्राणश्चेन्द्रियाणि देहश्चैव तदुद्भवः ।
मुख्यप्राणवशे सर्वं स विष्णोर्वशगः सदा ॥ ७ ॥

सर्वदोषोऽस्त्रितस्तस्माद्गुणवान् पुरुषोत्तमः ।
उक्ता गुणाश्चाविरुद्धास्तस्य वेदेन सर्वशः ॥ ८ ॥

।। इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचित ब्रह्मसूत्रानुभाष्ये
द्वितीयोध्यायः ।।

www.yousigma.com